

Bemærkninger til forslaget

Kort resumé af forslaget

Firma-Funktionærernes Arbejdsløshedskasse (i det efterfølgende forkortet FFA) og Sammenslutningen af Firma-Funktionærer (i det efterfølgende forkortet SFF) har i nu mange år været genstand for adskillige undersøgelser, et historisk antal pålæg fra Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen (i det efterfølgende forkortet DfA), undersøgelse fra Rigsrevisionen og i alt 122 spørgsmål i Folketinget.

Hele sagen kan i én sætning forklares således: SFF er en fagforening, og FFA er en arbejdsløshedskasse. Loven tillader ikke overførsel af midler fra arbejdsløshedskassevirksomhed til fagforeningsvirksomhed. Denne præcise bestemmelse i lovgivningen er blevet og søgt blevet omgået af SFF ved at sammenblande forhold i FFA og SFF lige fra fælles bygninger, fælles kursusejendom, fælles edb, fælles advokat, fælles personale osv. Manglende korrekt kontering af udgifter i SFF har medført omfattende kapitalvandring fra FFA til SFF.

Dette har DfA utallige gange påtalt lige siden 1988 med det resultat, at SFF har tilbagebetalt adskillige millioner til FFA. Betalingerne er ofte faldet med betydelig tidsforskydelse og først efter mange påbud. Sammenlagt har det medført et stort milliontab for FFA. Medlemmerne af arbejdsløshedskassen har således gennem mange år betalt for og lagt penge ud for udgifter i fagforeningen. Det er i strid med loven. DfA har derfor pligt til at gribe ind med pålæg. Det er også sket i et vist omfang, men langtfra så prompte, det kan forventes, og langtfra så effektivt, det kan påkræves. Ansvar for DfA's virke er hos arbejdsministeren. Da arbejdsministeren ikke af egen drift har taget initiativ til at få hele sagen mellem SFF og FFA normaliseret til trods for adskillige spørgsmål fra Folketinget, er der ingen anden udvej end at pålægge ministeren en række konkrete tiltag gennem nærværende beslutningsforslag.

Forslagets baggrund

Sagen mellem FFA og SFF beror på det forhold, at arbejdsløshedskassen og fagforeningen deler bopæl og en række administrative faciliteter m.v. For årene

1985-1987 forelå der en skriftlig administrationsaftale mellem FFA og SFF. FFA betalte ca. 61 pct. af de samlede fællesomkostninger. I 1988 ændredes denne aftale således, at FFA nu pludselig skulle betale ca. 81 pct. af fællesomkostningerne. Her startede problemerne. Den personkreds, som leder FFA, er identisk med den personkreds, der leder SFF. Derved har det gennem alle årene været meget let at opnå enighed mellem SFF og FFA om indgåede aftaler. For SFF var/er der en åbenlys interesse i at lade FFA betale mest muligt af de fælles omkostninger i samdriften. Derved frigøres der midler i fagforeningen til brug for dens øvrige virke. For medlemmerne af FFA er det meget utilfredsstillende, at de skal betale administrationsomkostninger (via kontingentet til arbejdsløshedskassen) for aktiviteter, der ikke vedrører arbejdsløshedskassens virke, men derimod er fagforeningsrelaterede.

Sagen er i Folketinget blevet behandlet/undersøgt gennem 122 spørgsmål. De er stillet hovedsagelig gennem Folketingets Finansudvalg, gennem Arbejdsmarkedsudvalget og som spørgsmål i henhold til § 20 i Folketingets forretningsorden. Dertil kommer Rigsrevisionens undersøgelse af sagen og Kammeradvokatens vurderinger af en række forhold.

For at begrænse dette forslags bemærkninger optrykkes som bilag til forslaget resumé af Rigsrevisionens beretning af 10. november 1993 om samadministration mellem arbejdsløshedskasser og andre foreninger, specielt mellem Firma-Funktionærernes Arbejdsløshedskasse og Sammenslutningen af Firma-Funktionærer.

Rigsrevisionens beretning giver i sit resumé en dækkende beskrivelse af de forhold, der har hersket, hvorfor det gives i sin fulde længde.

Efter Rigsrevisionens beretning har Statsrevisorerne også gennemgået sagen. Den 20. januar 1994 afgav de følgende konkluderende bemærkninger til sagen:

»Statsrevisorerne kan derfor tilslutte sig Rigsrevisors ønske om ændringer af lovgivningen og de administrative regler. Statsrevisorerne finder det samtidig nødvendigt at indskærpe over for arbejdsministeren, at direktoratet burde have benyttet sine beføjelser på